

De Kroepoekfabriek: een vat vol ideeën

Kim van der Meulen Bar- en promotie-medewerkers, technici, redacteurs, dj's en fotografen: bij De Kroepoekfabriek in Vlaardingen dragen zo'n honderd enthousiastelingen vrijwillig een steentje bij aan hun favoriete cultuurpodium. Vijf jonge medewerkers vertellen waarom.

Ben Ascherman (22) heeft een baan waar menig muziekliefhebber slechts van kan dromen: hij organiseert samen met een vaste programmeur de bandjesavond Tokoloko, voor lokale en regionale bands. Hij maakt deel uit van de Kroe, de grote groep vrijwilligers en stagiairs waar De Kroepoekfabriek sinds haar opening in oktober 2011 op drijft. 'Ik vind het belangrijk om beginnende bands de kans te geven zich te presenteren op een podium waar het geluid goed is en vriendelijke mensen werken. Mijn criteria voor bands die ik selecteer: ze moeten uit de omgeving komen en enige kwaliteit hebben.' Daarnaast treedt Ben op als drummer van tweemansformatie The Indestructible Lumpia ('zoveel mogelijk herrie maken met zo min mogelijk mensen'), die hij ook al op Tokoloko programmeerde. En dan loopt hij ook nog full-time stage als fondsenwerver – een onderdeel van zijn master Cultuurmanagement aan de Universiteit van Antwerpen. 'Ik zet me graag

in voor De Kroepoekfabriek, omdat het een ontzettend toffe plek is die niet mag lijden onder de bezuinigingen in de culturele sector. En natuurlijk is het een goede netwerk-mogelijkheid: ik ontmoet hier veel bands.'

Eigen inbreng

De bevologenheid waarmee Ben zich inzet voor De Kroepoekfabriek kenmerkt de vele vrijwilligers van het cultuurpodium. Per discipline – servicekroe, productiekroe, techniekkroe of mediakroe – worden de vrijwilligers ondersteund door één vaste kracht, maar minder belangrijk dan het vaste team zijn ze zeker niet. 'Werken met vrijwilligers is een voorwaarde voor een goed podium', vindt directeur Renske Verbeek. 'Dankzij hen weten we wat er in de stad speelt en waar behoefte aan is. We nemen hun wensen mee in onze programmering en uitstraling. En het zijn ook nog eens enthousiaste ambassadeurs.' Zoals Laurance Otten (23),

in het dagelijks leven freelancefotograaf en binnen de mediakroep werkzaam als feest- en concertfotograaf. 'Als mensen denken dat ik kroepoek maak bij De Kroepoekfabriek, vertel ik ze wat er allemaal te doen is, hoe tof het sfeertje is, hoe hecht ons team is, en dat ze zeker langs moeten komen. Of beter nog: dat ze "Dikke Vriend" moeten worden om het poppodium te steunen. Mijn vrienden hoef ik er nooit van te overtuigen om mee te gaan naar De Kroepoekfabriek, die kennen de dubstep-avonden en concerten inmiddels en gaan uit zichzelf. Zij vinden het te gek dat ik hier werk. Ik hou wel van een muziekje en werk hier puur voor de gezelligheid en de waardering. Zo leek het me handig om het logo van De Kroepoekfabriek klein onder aan alle concert- of uitgaansfoto's te plaatsen, zodat we extra reclame krijgen als mensen ze op Facebook met anderen delen. Sinds kort gebeurt dat. Er wordt echt naar je geluisterd.'

Ook Ben zag een eigen initiatief terug in de praktijk: 'De geprogrammeerde Tokolokobands kregen eerst een vaste gage, maar nu krijgt de band één euro per meegebrachte bezoeker.' Techniekkroep-collega Sander de Haas, met 14 jaar veruit de jongste vrijwilliger, speelde met zijn band Sweet Solutions al bij De Kroepoekfabriek volgens dit systeem en ging naar huis met 45 euro. 'Niet slecht', vindt de havist, die sinds twee jaar regelmatig licht en geluid verzorgt tijdens optredens in het Vlaardingse cultuurpodium. 'Op school was ik altijd al bezig met techniek, dus toen ik hoorde dat ik hier kon leren hoe het in de praktijk werkt, heb ik me meteen aangemeld. Hier heb ik geleerd hoe je met collega's omgaat en hoe je dit werk aanpakt. Je begint met niks, maakt een plan, een paar dagen later komen er vrachtwagens vol spullen binnenrijden en ineens staat er een festival. Dat is te gek. Soms gaat er wat mis: ik werkte eens een hele dag aan een lichtplan, toen er vijf minuten voor het optreden begon

een technische storing optrad. Vervelend, maar meestal gaat het goed en krijg ik leuke reacties. Ik word steeds vaker gevraagd om ook de techniek te verzorgen van kleine festivals in de buurt. School bevalt me niet echt, maar ik wil de havo hoe dan ook afmaken. Dan kan ik doen wat ik leuk vind: een technische opleiding volgen.'

Sander rekent meteen af met het idee dat je cultuurliefhebber moet zijn om vrijwilliger bij een cultuurpodium te worden: 'Eerlijk gezegd heb ik een hekel aan kunst. Ik ga nooit naar het toneel en maar weinig naar festivals of concerten, hoewel ik muziek geweldig vind. Misschien komt dat ook doordat ik leeftijdsgenoten niet mee krijg. Zij houden van 538-muziek in discotheken, ik van leuke bandjes.'

Lachen en leren

Toch is er voor ieder wat wils, weet Tessa van den Berg (22), die sinds de officiële opening in de servicekroep zit en sinds vorig jaar als vrijwillige cultuurredacteur bij De Kroepoekfabriek werkt. 'Er zijn hardrock-avonden, dansavonden voor 40-plussers, jamsessies en rustige zondagmiddagen met optredens van singer-songwriters. Talk of the Town, een talkshow die ik afgelopen november hielp organiseren, trok mensen van alle leeftijden die geïnteresseerd waren in muziek, cultfilms, comedy en politiek. We blikten terug op het International Film Festival Rotterdam en er was een "blind date" tussen zwevende kiezers en lokale kandidaat-gemeenteraadsleden. Onderwerpen die ik zelf ook interessant vind én die bij mijn studie passen: Liberal Arts and Sciences aan de Universiteit Utrecht. Ik weet nog niet precies wat ik na mijn studie wil doen, maar werken bij De Kroepoekfabriek staat hoe dan ook goed op mijn cv. Je kunt je talenten ontwikkelen, laten zien dat je ambitieus bent en je krijgt de kans ervaring op te doen in de

Kim van der Meulen

is freelancejournalist en
eindredacteur kunst, cultuur en
media

culturele sector. Het is bovendien leerzaam: hoe nodig je gasten en sprekers uit, hoe organiseer je een evenement en hoe kun je je tijd effectief inzetten?’ Sommige vrienden van Tessa begrijpen niet dat ze op vrijwillige basis werkt. ‘Ik stuit weleens op onbegrip, ja – met mijn bijbaantje in de horeca verdien ik wél geld – maar ik wil me inzetten voor het voortbestaan van De Kroepoekfabriek en de kunst- en cultuursector, zeker nu er zo op wordt bezuinigd. Ik ben gek op muziek – van Neil Young en The Beatles tot beginnende bands die ik hier zie. Bovendien kun je aan-geven hoe vaak je kunt werken en kun je tijdelijk even niet worden ingeroosterd. Werk moet niet ten koste gaan van je studie.’

Dat vindt ook Nawish Bisoen (25). Omdat hij net is begonnen aan een nieuwe studie – Geschiedenis aan de Erasmus Universiteit Rotterdam – heeft hij geen tijd voor een bijbaan naast zijn werk als bar- en garderobe-medewerker en floormanager bij De Kroepoekfabriek. ‘Ik kwam hier al regelmatig als bezoeker, maar toen vrienden zich aanmeldden als vrijwilliger deed ik dat ook. Ik ben geen cultuurfanaat, hoewel ik graag het Rijksmuseum van Oudheden bezoek en naar jazz luister, maar vooral de gezelligheid trok me aan. Er zijn regelmatig personeelsfeestjes, zoals de jaarlijkse Barbekroe, met livemuziek van collega’s, je kunt gratis naar concerten en evenementen en bovendien kun je als Kroelid cursussen volgen. Niet alleen op creatief gebied: zo heb ik de training “Eerste Hulp bij Drank- en drugsincidenten in het uitgaanscircuit” gevolgd om te leren waar je op moet letten en hoe je moet handelen als zich incidenten voordoen tijdens het werk. Ook heb ik door dit werk beter leren plannen, want als barhoofd is het belangrijk om overzicht te hebben. Daar ben ik heel blij mee, want ik ben een chaoot. De Kroepoekfabriek staat trouwens in de top 20 van beste poppodia van Nederland. En dat is niet voor niets.’

Hobby en beroep

Hoewel de vaste medewerkers, onder wie de directeur, ooit bij De Kroepoekfabriek zijn begonnen als vrijwilliger, willen niet alle Kroeleden die stap uiteindelijk zetten. Zo staat Jessica Bosboom (25) voor de klas op een basisschool in de buurt. ‘Dat werk heeft weinig raakvlakken met kunst en cultuur, maar ik dans sinds mijn 7de en bezoek regelmatig concerten en dansvoorstellingen gericht op hiphop. Hier kan ik me dus met mijn hobby bezighouden. Ik geef les aan zogenoemde “demoteams”: meiden van 13 tot 19 jaar die optreden bij speciale evenementen. De huur van de repetitieruimte in De Kroepoekfabriek betaal ik met de munten die ik verdien met vrijwilligersdiensten. Ik ben aardig wat uren per week zoet met de trainingen, maar als je ziet hoeveel plezier die meiden in het dansen hebben en hoe graag ze willen optreden, ben je meteen bereid er extra tijd in te steken. En collega’s zijn altijd bereid je te helpen. In januari heb ik een dans-expo opgezet: een avond waarop alle dansscholen in Vlaardingen zich konden presenteren aan een breed publiek, met aansluitend een disco. Ik was op de avond zelf zenuwachtig, maar er waren veel vrijwilligers die de spullen hadden klaargelegd en achter de bar stonden. Daardoor kon ik me richten op de presentatie. Je kunt altijd je eigen ideeën kwijt bij De Kroepoekfabriek. Dat is te gek.’

Website

www.kroepoekfabriek.nl